

han befinnes. *G. med ett foster, med barn*, vara hafvande. *G. i sjette månaden*, vara hafvande i sjette månaden. — 2) (fig.) a) (om liflösa ting) Vara, hållas i rörelse; äfv. röras, drifvas, afgå till ett ställe; äfv. fortgå. *Vagnen, båten, skeppet går. Vagnen går lätt, tungt*, är lätt, tung att draga. *Det är blott skenbart, att solen går. Hjulet går*, vänder sig omkring. *Maskinen går*, är satt och hålles i rörelse. *Klockan går. Klockan går för fort, för sent*, dess hjulverk drifves för fort, för långsamt, så att hon visar tiden antingen före eller efter den rätta. *Pulsen går*, rör sig, slår. *Trumman går*, man slår på trumma. *Vattenkonsten går*, kastar vatten. *Dörren, kolsven, regeln går lätt, trögt*, det är lätt, svårt att draga upp eller skjuta till dem. *Väfstol, som går*, på hvilken väfves. *Orgeln går*, man spelar på den. *Floden går åt öster*, flyter deråt. *Pennan går väl, illa*, är bra, dålig att skriva med. *Ett rykte går*, det säges. *En sjukdom går*, är allmän, gängse. *Diligensen, fartygel går i morgon*, afgår. *Tiden går*, fortgår, går framåt, förflyter. *Tiden går fort. Det stycket går som en polska*, har samma takt, karakter som en polska. *Visan går på den melodien*, sjunges på den. *Såden går i ax*, får ax. *Skeppet går 20 fot djupt*, ligger 20 fot under vattnet. *Bössan går 60 steg*, skottet derur går 60 steg. *Uret går efter solen*, är stäldt efter den. *Uret går efter*, se *Efter*. — *G. fram*, hinna till målet, t. ex.: *Skottet gick fram. — Uret går förut*, se *Förut*. — *Porten går inåt, utåt*, öppnas inåt, utåt. — *Maskin, som går med vatten, med handkraft*, drifves dermed. — *G. omkring sin axel*, vända sig &c. — *Vagnen gick omkull ell. det gick omkull med vagnen*, den stjelpte. — *Gardinerna gå på jerntenar med ringar*, äro med ringar fästade på en jernten, på hvilken de kunna skjutas fram och åter. *Det går på fjädrar, på remmar*, hänger, är fästadt, röras på &c. *Klockan går på tio*, är öfver nio. — b) Ha god eller dålig framgång; aflöpa, lyckas. *Saken går väl, illa. Det går bra, lyckligt för honom. Handeln går icke bra. Allt går efter önskan. Det går honom väl, äfv. väl i hand*, han är lycklig. *Det går all värre och värre. Det må g.*, hur det vill. *Huru går det för dig? Huru gick resan? Hur går det med den saken? Det går*, lyckas. *Det gick, som jag spådde. Jag visste, att det skulle så gå. Huru går spelet? Det går på tok*, misslyckas. — *G. emot ens vilja*, vända sig, aflöpa deremot. *Det går emot för honom*, han har motgångar. *Allting går mig emot*, ingenting lyckas mig. — *G. fram*, hafva framgång, t. ex.: *Det arbetet går nog fram.* — c) (om väg o. s. v.) Föra, leda till ett ställe, vetta, röras åt ett visst håll. *Vägen går till staden, ända rakt fram. Här går ingen väg. Floden går åt öster. Fönstret går åt gatan. Dörren går åt salen. Klocksträng, som går till ett annat rum.* — d) Förloras, försvinna. *Det går som det kommer.* — e) Gälla (i handel och vandel). *Detta mynt går icke, går för 24 skilling. Betala efter som varan går och gäller.* (Fig.) *Väld går för rätt*, väldet får råda, utan afseende på lag och rätt. *Jag vet, hvad han går för*, jag känner honom (till karakter, duglighet, o. s. v.). — f) Sträcka sig; räcka. *Sjön går ända till staden. Listen går rundt omkring rummet. Trädgården går rundt omkring huset. Halsduken går ända upp öfver hakan. Stöfveln*

går upp öfver knä. — g) Rymmas. Konstrueras för denna bem. alltid af prep. *i. Det går blott ett halft mått i flaskan.* — h) Brukas, när man vill uttrycka, huru många enheter af en mindre sort gå på en större. *Det går 100 skålpund på en centner.* — i) (jur.) *G. ed*, aflägga ed. *Derom gånge, som särskilt stadgadt är*, derom gälle hvad särskilt &c. — 5) *Gå* ingår i förbindelse med flera partiklar och antar sålunda ganska många skiljaktiga bemärkelser. *G. af*, lossna, slippa af, ifrån, fara af, t. ex.: *Kedjan går af hjulet.* — *G. af: a) Se Afgå.* — b) Brista af. *Träden gick af.* — c) Försvinna af, från. *Snön gick af kullarna. Färgen har gått af* (vanligare ur) *tyget.* — d) (om skjutgevär) Aflossas. *Bössan gick af.* Man säger äfv.: *Skottet gick af.* — e) (om väg) Afvika. *Här går vägen af.* — f) Aflöpa. *Det gick af utan träta. Det skall ej gå af så lätt för dig.* — g) Giftva efter, giftva med sig. *Han går ej af så lätt.* (Pop. o. fam.) *Ej g. af för hackor*, ej vika för småfolk. — *G. än: a)* (mindre brukligt) Börja, företagas. *Nu går dansen an.* — b) Vara möjlig, låta sig göra. *Det går icke an att taga ur färgen på det sättet.* — c) Vara lämplig, passande. *Det går aldrig an att bära sig åt på det sättet. Det går icke an att gå på bal, utan att vara anständigt klädd.* — d) Vara nog, bra nog, god nog. *Huru mår ni? Det går an, går så der an, bra nog, temmeligen. Det går väl an för mig* (tonvigt på *mig*), det duger, är godt nog åt mig; äfv. jag för min del kan väl hjälpa mig, hitta på någon utväg. — *G. bort: a) Se Bortgå.* — b) Försvinna, upphöra. *Fläcken går bort. Tandvärken har gått bort.* — *G. emellan*, medlande träda emellan. *G. emellan tvenne, som vilja ansfalla hvarandra.* — *G. fram*, hinna till målet, t. ex.: *Skottet gick fram.* — *G. för*, vara angelägnare, viktigare än, t. ex.: *Detta går för all.* *G. för sig: a)* vara möjlig, verkställbar, t. ex.: *Den saken går nog för sig. Det går icke för sig att komma öfver på så svag is.* — b) Förbyggå, ske, hända. *Nu går striden för sig.* — *G. förbi: a)* Se *Förbigå.* — b) (om tid o. d.) Förflyta, förgå utan nytta. *Tillsället går förbi.* — *G. i: a)* Se bem. 2, g. — b) Åtgå. *Det går 10 alnar tyg i den klädningen.* — c) *Rummen g. i hvarandra*, hafva dörrar emellan hvarandra. — d) *G. i höjden*, kastas, spruta, springa i luften. — *G. i: a)* Passa inuti, t. ex.: *Dessa delar af maskinen g. i hvarandra.* — b) (pop.) *Det går väl i honom*, är godt nog åt honom. — *G. ifrån: a)* Lemna, öfvergifva, t. ex.: *G. ifrån någon. G. ifrån ett arbete.* (Fig.) *Låt oss g. ifrån detta ämne, lemna d. ä. G. ifrån en grundsats, gammalt bruk, ett beslut. G. väl ifrån en sak*, lyckligt, med heder komma derifrån. — b) Lossna. *Märslan har gått ifrån.* — c) Avfika från. *Hans berättelse går betydligt ifrån sanningen. G. ifrån saken, från ämnet.* — d) Se *Frånga*, v. a. 2. o. v. n. — e) *G. ifrån sig en beskyllning*, frikännas derför. — *G. igen: a)* (om allidna) Återvända från de dödas rike till de lefvande; visa sig, uppenbara sig efter döden. *Den döde går igen.* — b) Sluta till. *Dörren går icke väl igen.* — *G. igenom*, tränga igenom. *Regnet har gått igenom rocken. Skottet har gått igenom brädet.* — b) (sjöt.) *G. genom vinden*, gå öfver stag. — *G. igenom: a)* *G. igenom med en sak*, lyckligt utföra, verkställa, genomdrifva den. *Saken gick igenom vid omröstning*, blef antagen